

den ny kommunale Mellemskole, thi det er jo saaledes derude, at den højere Almenskoles Gymnasielklasser ogsaa rent økonomisk ere afhængige af samme Skolers Mellemskole og Underklasser — som blotte Gymnasier ville de ikke økonomisk kunne bestaa —, eller ogsaa maa denne højere private Almenskole gaa over til enten helt at blive en kommunal Institution eller delvis at faa Kommunens Støtte.

Den Fordring, som ligger bagved hele Røret paa Frederiksberg, nemlig Fordringen om en god og billig Mellemskoleundervisning for alle de kommunale Skatteyderes Børn, der maatte egne sig dertil, kan den nu bestaaende højere private Almenskole paa Frederiksberg ikke fyldestgøre. Dertil er den og maa den blive ved at være alt for dyr, saa længe den skal staa helt paa sine egne Ben. Fastholder man nu paa Frederiksberg sin foreløbige Beslutning, men vil udføre den saaledes, at man vil søge Overenskomst med den højere private Almenskole, maa den have Kommunens Støtte for at kunne nedsætte sine Skolepenge i et passende Omfang. Det Maal, man i den Henseende maa stræbe til at naa, maa sikkert være dette, at den højere private Almenskole kan nedsætte sine Skolepenge til Metropolanskolens Priser. Men selv om Kommunen maatte yde den højere private Almenskole derude en saadan Støtte, er Sagen dog ikke klaret dermed. Den højere private Almenskole paa Frederiksberg kan nemlig ikke gaa ind paa at fikser sine Skolepenge saaledes, som Følgen maatte blive af en kommunal Støtte, thi en Forhøjelse af Skolepengene er fremdeles den eneste Vej, disse Skoler have at gaa, hvis de ville forbedre deres Læreres Lønningsvilkaar. Det Maal, som disse Skoler i den Henseende have sat sig, gaar ud paa noget saa beskeden som, at de højere private Almenskolers Lærerkorps skulde have samme Lønningsforhold som Lærerne ved de højere kommunale Almenskoler i Helsingør, Kolding, Vejle og Fredericia. Alle maa sikkert kunne være enige om, at det er et overordentlig beskeden og rimeligt Maal at sætte sig. Men det Maal vilde de højere private Almenskoler herinde være afskaarne fra at naa, dersom de skulde fikser Skolepengene til et saa lavt Beløb som det, der kræves eller ønskes.

Imidlertid staar det ikke til at vente, at Frederiksberg Kommune skulde kunne yde disse Skoler nogen Støtte ud over det Beløb, som skulde medgaa til at nedsætte

Skolepengene. Og her er det da, at Kravet om Statens Støtte rimeligvis vil komme til at gøre sig gældende, altsaa en Støtte til at ordne Lærernes økonomiske Forhold saaledes, at de kunde blive ligestillede med Lærerne ved de højere kommunale Almenskoler i Helsingør o. s. v. Naar dette Krav bliver rejst, hvad det vist inden føje Tid vil blive, vil jeg bede den højtærede Kultusminister skænke det en velvillig Opmærksomhed. De højere private Almenskoler i Frederiksberg og København ere for største Delen samlede i een Institution, som kaldes „De forenede københavnske Latin- og Realskoler“, og hele dette Forhold i Nabokommunen kan derfor vanskelig tænkes ordnet, uden at samtidig noget lignende sker her i København. Men det kan og bør ikke være Staten ligegyldigt, hvilken af de to Veje de to Kommuner eventuelt bestemme sig til at gaa: om man vil indrette en kommunal Mellemskole i nøje Tilslutning til den kommunale Folkeskole som en Sidegren af den, men uden direkte Forbindelse med Gymnasiet, eller om man vil laade Mellemskolen i Hovedstadskommunerne bestaa og udvikle sig som en selvstændig Institution i nøje Forbindelse med Gymnasiet. Der kan nemlig neppe være Tvivl om, at Mellemskolen i disse to store Kommuner vil faa et væsentlig forskelligt Præg, efter som den bliver knyttet til Folkeskolen saaledes, at dens Undervisning væsentlig besørgeres af det samme Lærerkorps, som arbejder i Folkeskolens Tjeneste, eller om den bliver knyttet til Gymnasiet og faar fælles Lærerkorps med dette. Dette Forhold er klart og bestemt paavist i en Betænkning, som blandt andet er underskrevet af Professor Gertz og afgiven til Frederiksberg Kommunalbestyrelse i Anledning af hele denne Drøftelse. Jeg skulde nu tro, at den offentlige Mening her i Hovedstaden med Rette vil kræve, at der bliver den nøjeste Forbindelse mellem Mellemskolen og Gymnasiet, saaledes som der hidtil har været. Og som Forholdet ligger, vil det lettest kunne naas derved, at den højere private Almenskole faar Lov til at udvikle sig paa det bestaaende Grundlag som selvejende Institution, som en nøje Forening af Mellemskolen og Gymnasiet med Støtte fra Kommunen til at gøre Skolepengene lavere og med Støtte fra Staten til at bringe Lærernes økonomiske Forhold op paa en rimelig Fod. Jeg beder den højtærede Kultusminister stille sig velvilligt til den Betragtning, jeg her har gjort gældende, og det skulde glæde mig,